

БЛИЗО Е ЛЪТОТО

„Знаете вече, че е близо лътото“*).

„Близо е лътото“. Този стихъ е важенъ. Защо? — Защото носи нѣщо за човѣка. Всѣки стихъ, всѣки фактъ, всѣка истина сж важни дотолкова, доколкото могатъ да допринесатъ нѣкаква полза, нѣкакво благо за човѣка; тѣ сж важни дотолкова, доколкото могатъ да хвърлятъ свѣтлина въ ума на човѣка и да внесатъ миръ и радостъ въ душата му.

„Близо е лътото“. Освенъ лѣто, има още три годишни времена: пролѣтъ, есенъ и зима. Годишнитѣ времена представятъ четири положения въ живота: пролѣтъта означава начало на живота; лѣтото означава онова положение, когато всичко расте, цѣвти, завързва, зрѣе — развива се въ пълнота; презъ есенъта плодове-тѣ зрѣятъ, а презъ зимата всичко замръзва, сковава се. Тогава човѣкъ се ползува отъ придобитото богатство на пролѣтъта, лѣтото и есенъта. Зимата е подобна на старостъта въ човѣшкия животъ. Никой не е доволенъ отъ старостъта и постоянно се оплакватъ отъ нея. Като започне да остарява, стариятъ казва: Наближаватъ старини, краката ми не държатъ вече — стари кости! Стариятъ не знае, какъ е остарѣлъ, но не знае и какъ може да се подмлади. Наистина, хората остаряватъ, безъ да знаятъ, какъ остаряватъ; умиратъ, безъ да знаятъ, какъ умиратъ; подмладяватъ се, безъ да знаятъ, какъ се подмладяватъ. Значи, каквото става съ хората, става, безъ да знаятъ, какъ.

„Близо е лътото“. Кога? — Когато всичко започва да зрѣе. Това е външно съпоставяне на фактитѣ, но има и вътрешно съпоставяне въ живота: съпоставяне на личния животъ къмъ семейния, на семейния къмъ обществения, на обществения къмъ общочовѣшкия. Щастието на човѣка не зависи отъ неговата личностъ. Щастието на земята не е въ самата нея, но въ слънцето. Щастието на слънцето не е въ самото него, но въ

---

*) Марка 13:28.